

mínkou pro vykonání vyvlastňovacího práva dle tohoto zákona jest, aby k žádosti městské rady pražské magistrát vyzval majitele takových nemovitostí, které účelu, jehož má býti regulací docíleno, nevyhovují, aby ve lhůtě nikoliv kratší dvou let svou nemovitost uvedli v souhlas s regulačním projektem nebo na ní vystavěli budovu tomuto projektu přiměřenou (§ 5 zák.), a když majitel nemovitosti tomu vyzvání v ustanovené lhůtě nevyhoví, může město Praha přikročiti k výkonu práva vyvlastňovacího (§ 6 zák.).

Podle odst. 2. § 5 není do vyzvání ve smyslu tohoto předpisu vydaného stížnost přípustná.

Stejným aktem úředním, jako jest tato výzva a ustanovení lhůty k jejímu splnění, jest i event. prodloužení této lhůty. Tudíž také proti rozhodnutí o žádosti za prodloužení lhůty nebo poskytnutí nové lhůty není opravného prostředku.

Když žal. úřad přes to v pořadu instancí věcně rozhodoval o stížnosti nepřipustné, osobil si tím kompetenci, která mu zákonem propůjčena není, a porušil tak zákon v předpisech svrchu uvedených.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 3605.

O b e c n í ú ř e d n í c i: Za platnosti zák. o obecních úřednících z r. 1908 může i toliko provisorní jmenování obecního úředníka býti provedeno jenom obecním zastupitelstvem.

(Nález ze dne 12. května 1924 č. 8388).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 119 adm.

V ě c: K. Sch. v H. L. proti zemskému správnímu výboru v Praze o přiznání charakteru obecního úředníka.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad postupem instancí žádost st-lovu za propůjčení místa policejního úředníka a zařazení do stavu obecních úředníků.

Stížností do rozhodnutí toho podanou vytýká st-I rozhodnutí tomu nezákonnost, již dovozuje takto:

»St-I byl sice do služeb obce přijat pouze jako obecní zřízenec, avšak dnem 1. března 1919 byl nař. starostou obce v souhlasu s předsedou policejní sekce na základě § 4 organ. statutu pro bezpečnostní stráž obce H. L. ze 14. června 1898 přenesen onen kruh úředních funkcí, jenž tehdy v organismu městské správy byl pravoplatně systemisován jako místo policejního úředníka.

Podle § 32 ob. zřiz., § 7 zák. o obec. úřednících a čl. I. č. 1 prov. nař. k tomuto zák., přísluší tomuto právnímu jednání starosty a předsedy policejní sekce právní význam platného ustanovení provisorním úředníkem obecním, neboť právo jmenovati obecní úředníky v cit. zákonných předpisech vyhrazené obecnímu zastupitelstvu, zahrnuje v sobě i právo zmocnití usnesením generelně nebo individuálně některý jiný orgán obce k individuálnímu jmenování jménem zastupitelstva. Tako-

věto generelní zmocnění nastalo pak usnesením obec. zast. ze 14. června 1898, jímž vydán shora zmíněný organizační statut pro obecní stráž bezpečnostní, neboť §em 4 tohoto statutu přeneseno provisorní přijímání policejních úředníků a služebníků na starostu spolu s předsedou policejní sekce.

Názor, že za platnosti zák. z 29. května 1908 č. 35 z. z. právo obec. zast. jmenovati úředníky na jiný orgán přeneseno býti nemůže, jest prý nezákonný, neboť zákon nic takového nezakazuje, což by výslovně učiniti musil.«

Názor tento nemohl nss uznati správným. Předem dlužno poukázati na to, že st-lem dovolaný organizační statut o nějaké delegaci kompetence k jmenování obecních úředníků policejních vůbec nemluví. Jeho § 4 vztahuje se toliko na »stráž« a »policejní zřízení«, pod kterýžto pojem rozhodně nelze zahrnouti též obecního úředníka policejního.

Nad to však vyslovil nss již ve svém nál. Boh. 119 adm. právní názor, že jmenování obecních úředníků smí za platnosti zák. z 29. května 1908 č. 35 z. z. česk. jen obecním výborem — nyní tedy obecním zastupitelstvem — býti provedeno. Tato zásada platí zřejmě jak pro jmenování definitivní tak i pro jmenování provisorní. I kdyby tedy pravdou bylo tvrzení st-lovo, že cit. organizační statut delegoval kompetenci k přijímání úředníků policejních na starostu obce v souhlasu s předsedou policejní sekce — ač ve skutečnosti, jak shora doveděno, se tak nestalo — nemohl by st-l z ustanovení tohoto pro svůj názor ničeho dovozovati, neboť statut onen, vydaný na základě usnesení obec. zastup. ze 14. června 1898, byl by v tomto směru vydáním cit. zák. z r. 1908 doznal ex lege změny, tak že v r. 1919, kdy cit. zák. z r. 1908 byl již v účinnosti, nemohl st-l ani provisorním úředníkem obecním se státi jinak, než na základě usnesení obec. zastupitelstva. Ježto pak sám doznává, že na jakémkoli jeho jmenování obecním úředníkem, tedy ani provisorním, se obec. zastup. nikdy neusneslo, nemůže v zamítnutí jeho žádosti býti spatřováno žádné porušení jeho práva, když nárok svůj na jmenování obecním úředníkem o žádný jiný právní titul neopírá a důvodně by opřítí ani nemohl.

Slušelo proto stížnost jeho zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3606.

Administrativní řízení. — Řízení před nss-em: Nesprávné právní poučení v rozhodnutí politického úřadu jest podstatnou vadou řízení, ke které nss hledí z moci úřední.

Vyvlastnění. — Administrativní řízení: Vyvlastňovací nález zemské správy politické podle pražského asanačního zákona není za všech okolností rozhodnutím konečným.

(Nález ze dne 13. května 1924 č. 8358).

Věc: M. Sch. a spol. v Praze (adv. Dr. Rud. Heitler z Prahy) proti zemské správě politické v Praze (za zúčastněnou obec hl. města Prahy mag. rada Dr. A. Eršil) o vyvlastnění domu dle zákona asanačního.